

ZAMAN

Haşim KALENDER

Ayağı yok kanadı yok
Bir kuş gibi uçtu gitti
Diremedi inadı yok
Göremedim geçti gitti

İzi kaldı her nefeste
Yelde name dilde beste
Dert bıraktı deste deste
Neşeleri biçti gitti

Uymaz tarife ne desem
Bir şey kalmıyor elesem
Bardağında badesi ben
Yudum yudum içti gitti

Bazen saçımda bir tel ak
Bazen kapkaranlık afak
Bazen kokar kara toprak
Kefenimi biçti gitti

Durup eğleşmedi bir an
Arkasında koydu viran
Korda alev kar da duman
Kovaladım kaçtı gitti

Sevdaya oldu ayrılık
Vuslat esti ılık ılık
Hep hastalık ve sayrılık
Üzerime saçtı gitti

Sürdüm atımı ulaşmaz
Anladım ki kader şaşmaz
Kul bilse ardına düşmez
Hiç konmadı göçtü gitti

Eserdir bilen elinden
Boş geçer cahil dilinden
Ses verdi garbi yelinden
Kucağımı açtı gitti

Kalender'im kaygılıyım
Hak emrine saygılıyım
Gelen gider duyguluyum
Ahmak diye seçti gitti

YUSUF OLANA

Bekir URFALI

Gevşeme metin ol ümitle yürü
Nemrut'un ateşi gül olur gider
Senden sorulacak güttüğün sürü
Güdemezsen eğer el olur gider

Zindanlar saraydır Yusuf olana
Yakup isen yaşın sel olur gider
Zalimlere karşı kinle dolana
Bir anlık uyku da yıl olur gider

Karanlığın sonu çıkar sabaha
Tan atınca zulüm yel olur gider
Bağlı ise gönlün aşkla Allah'a
Musa'ya da sular yol olur gider

Karun olup mala bel bağlayana
Bir gün güneş doğmaz veyl olur gider
Dünyaya meyledip boş ağlayana
Ne yazık cehennem il olur gider